

BURÁNY NÁNDOR

HANGULATLENYOMAT

*Utolsó esténk hártypapírjába
maró szavaid vágott dohányát
rendre belecsavarom.
Az emlékezés lencséjét tartom
a csavart cigaretta fölé,
míg a jövő nap tűzétől
karikázni nem kezd
hűlő haragod
halványuló szürke füstje.
Csak nézem, mosolygom,
az ilyen füst már rég nem marja szemem.*